

Pasin Palstat - viikko 23

”...KEHOTAN TEITÄ PYSYMÄÄN ROHKEALLA MIELIN. YKSIKÄÄN TEISTÄ EI MENETÄ HENKEÄÄN...” Apt 27:13-44

Laiva joutuu myrskyyn

Epätoivo, pelko ja suuri ahdistus saattaa olla toisinaan juuri se näyttämö, jossa Jumala näyttää voimansa ja suuruutensa. Paavalin neljäs haaksirikkokokemus oli monella tapaa suuri koettelemus. Hän oli vangittuna ja inhimillisesti katsottuna niin suuressa vaarassa, ettei siitä voinut pelastua. Jos he selviäisivät myrskystä, roomalaiset sotilaat olivat velvolliset tappamaan vangit, etteivät he karkaisi. Myrsky, vartoivat sotilaat ja epätoivoinen ja sekasortoinen kauhu miesten kesken oli uhka kaikille.

Jumalalla oli kuitenkin suunnitelma. Tuohon hetkeen Hän lähetti sanansa - toivon sanan siitä, ettei yksikään heistä hukkuisi. Oletko sinä saanut profetalisen lohdutuksen vaikeuksiesi keskelle? Vaikka epätoivo sumentaa näkökyvyn, piirtää nuo jumaliset lohdun sanat jo suuntaviivoja tulevalle pelastukselle.

On hyvä muistaa, että koko luomakunnan Herra on kaikkivaltias ja jos Hän on laivassamme mukana, meillä ei ole mitään hätää. Eräänä päivänä opetuslapset herättivät Jeesuksen, joka nukkui venheessä - kovan myrskyn keskellä. Samalla tavoin, myös me voimme ”herättää” Jeesuksen myrskyjemme keskellä. Saamme kääntyä pelastajamme puoleen, täysin tietäen, että Hänellä on kaikki valta!

Voimme myös asettaa luottamuksen täysin Jeesukseen. Tiesitkö, että Pietari - sen sijaan, että hän herätti Jeesuksen - olisi voinut käydä nukkumaan Jeesuksen viereen. Kaikkivaltias oli sanonut: ”Menkäämme vastarannalle.” - Sinnehän mentiin - vastustuksesta huolimatta! Rohkaskoon nämä Raamatun kertomukset sydämiämme! Jeesus, Jumalan Poika on kanssamme - lupauksensa mukaan - päivien loppuun saakka! ”Luota sä vaan, Herran kätehen! Luota sä vaan, Herran rakkautteen! Katseesi kiinnä kultakaupunkiin - on siellä riemu loputon”.

Apt.27:13. Kun sitten alkoi puhaltaa heikko etelätuuli, he luulivat onnistuvansa aikeessaan, nostivat ankkurin ja purjehtivat aivan Kreetan rannikkoa pitkin. 14. Mutta ei kestänyt kauankaan, kun saaren yli syöksyi raju tuuli, koillismyrsky 15. Se tempasi laivan mukaansa, ja meidän oli jättäydyttävä tuuliajolle, sillä emme kyenneet nousemaan tuuleen.

”Kirjaimellisesti tässä sanotaan, etteivät he voineet »katsoa tuulta suoraan silmiin», mikä on paljon puhuva sanonta sitäkin ajatellen, että sen ajan aluksiin oli keulan molemmin puolin maalattu silmät.” [Novum]

16. Päästyämme Kauda-nimisen saaren suojaan saimme työllä ja tuskalla laivaveneen talteen. 17. Kun vene oli vedetty ylös, merimiehet ryhtyivät varotoimiin ja sitoivat köysiä laivan ympärille. Koska laiva oli vaarassa ajautua Syrtin hiekkasärkille, he laskivat ajoankkurin, ja ajalehtiminen jatkui näin.

”Köysien sitominen laivan ympäri oli äärimmäinen hätätoimi, kun pelättiin raskaassa lastissa olevan aluksen rikkoutumista sen ajalehtiessä myrskyn kourissa. Toinen varotoimi oli ns. ajalehtimisankkurin heittäminen jarruksi.” [Novum]

18. Kun rajumyrsky yhä vain ahdisti laivaamme, miehet heittivät seuraavana päivänä osan lastista yli laidan, 19. ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat kaiken irtaimen kannelta mereen. 20. Moneen päivään emme nähneet aurinkoa emmekä tähtiä, ja kun myrsky yhä raivosi ankarana, menetimme lopulta kaiken toivon selvität hengissä.

”Siihen aikaan ei tunnettu vielä kompassia, vaan oltiin täysin taivaankappaleiden varassa. Ainoastaan niiden avulla voitiin määrittellä laivan sijainti.” [Novum]

21. Mutta silloin, kun emme pitkään aikaan olleet saaneet syödyksikään mitään, Paavali nousi toisten keskeltä ja sanoi: ”Miehet! Teidän olisi pitänyt uskoa minua eikä lähteä Kreetasta. Silloin olisitte vältäneet nämä vastukset ja vahingot.

”Paavali ei käyttäytynyt ylimielisesti, mutta hän ei malttanut kuitenkaan olla muistuttamatta varoituksestaan (j. 10). Hän kiinnitti puheellaan kaikkien huomion itseensä. Kokemus ja hyvä merimiestaito eivät enää voineet pelastaa heitä. Ihmisapu ei enää riittänyt. Heidän ainoa mahdollisuutensa oli, että Jumala puuttuisi tilanteeseen, ja nyt oli Jumalan palvelijalla asiaa heille.” [Novum]

22. Mutta nyt kehotan teitä pysymään rohkealla mielin. Yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu.

”Koko vaarallisen matkan synkimmällä hetkellä Paavali lupaa kaikkien pelastuvan. Hänen sanojensa voi sanoa olleen ”euangelion”, ’hyvä uutinen’ tai ’ilosanoma’. Mutta Ut:ssa evankeliumi

tarkoittaa erityisesti kristinuskon sanomaa pelastuksesta." [Novum]

23. Viime yönä näet vierelläni seisoj sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä palvelen.

"Paavali todisti kaikissa olosuhteissa Jumalasta, ja hänestä oli aivan luonnollista kertoa mitä oli kokenut." [Novum]

24. Enkeli sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinä olet vielä seisova keisarin edessä, ja Jumala antaa sinulle sen lahjan, että myös matkatoverisi pelastuvat.'

"Paavalilta ei riistettäisi mahdollisuutta julistaa Jumalan sanaa Roomassa. Sitä hän oli kaivannut ja pyytänyt, ja hän oli saanut

siitä lupauksen. Paavali oli välttämättömästi mennä Roomaan, ja Jumala oli luvannut huolehtia sinne pääsemisestä." [Novum]

25. Pysykää siis rohkeina, miehet! Minä luotan Jumalaan ja uskon, että käy niin kuin minulle on sanottu.

"Apostolin vastaus Jumalan ilmoitukseen oli täydellinen luottamus. Hänellä ei ollut mitään syytä epäillä. Hän tunsu Jumalan lupaukset jo entuudestaan ja oli oppinut luottamaan niihin. Silloinkin, kun kaikki näytti toivottomalta, hän tiesi, ettei Jumalalle ole mikään mahdotonta." [Novum]

26. Jollekin saarelle me vielä ajaudumme."

Haaksirikko ja pelastuminen

Apt.27:27. Tuli neljästoista yö, ja yhä me ajelehdimme Adrianmerellä. Keskiyön aikaan merimiehistä alkoi tuntua, että lähestyttiin maata. 28. He luotasivat ja totesivat syvyydeksi kaksikymmentä sylvä, ja kun he vähän ajan perästä luotasivat uudelleen, syvyyttä oli enää viidentoista sylen verran. {Syli eli levitettyjen käsivarsien väli on vajaat 2 m.}

"Luodatessaan he ymmärsivät lähestyvänsä maata. Tämä merkitse uutta uhkaa. Nyt ei pahinta ollut myrsky, vaan karilleajon vaara." [Novum]

29. Merimiehet pelkäsivät meidän ajautuvan karikkoihin, ja siksi he laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja jäivät odottamaan päivän valkenemista. 30. He yrittivät sitten lähteä salaa laivasta ja laskivat veneen vesille muka mennäkseen laskemaan keulasta ankkureita.

"Roomalainen upseeri ei näytä huomanneen juonta, mutta Paavali oli tarkkasilmäinen." [Novum]

31. Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotamiehille: "Jos nuo miehet eivät pysy laivassa, teidän on mahdotonta pelastua."

"Jälleen kerran Paavali pelasti tilanteen. Hän oli seurannut tapahtumia ja ymmärsi heti, että jos merimiehet lähtisivät tihensä, muiden laivalla olijoiden olisi vaikea selviytyä pelastustoimista. Paavali väitti, että jos he lähtisivät laivasta, toiset eivät voisi pelastua. Hän ei ajatellut ensi kädessä itseään, eikä hänen tarvinnutkaan, sillä Jumala piti hänestä huolta ja oli luvannut hänen pääsevän Roomaan. Jumala oli luvannut, että kaikki pelastuisivat. Apostolilla oli samantapainen rooli kuin Nooalla. Nooan perhe pelastui juuri siksi, että se oli hänen perheensä, 1 Moos 6:8,18. Nooan arkki on ymmärretty myös tärkeäksi vertauskuvaksi kristillisen seurakunnan kannalta: »Seurakuntalaivassa» olevat pelastuvat

siksi, että he kuuluvat Kristukselle (Joh 17:24). Ratkaisevaa on se, että Kristus on laivassa." [Novum]

32. Silloin sotilaat katkaisivat veneen köydet ja päästivät sen menemään.33. Vielä ennen päivän koittoa Paavali kehotti kaikkia syömään. Hän sanoi: "Jo neljättötoista päivää te olette eläneet jännityksen vallassa ettekä ole syöneet ruoan murenta.

"Tämän pitkän paaston varsinainen syy saattoi olla pelko. Mutta Paavali mukaan ei ollut mitään syytä epätoivoon. Heidän oli syötävä, sillä he tarvitsivat voimia pelastuakseen (j. 34)." [Novum]

34. Siksi kehotan teitä nyt syömään jotakin. Se on välttämättömästi, jos mieli pelastua. Yksikään teistä ei menetä hiuskarvaakaan päästään."

"Paavali oli varma siitä, että Jumala pelastaisi heidät, mutta hän tiesi myös, että heidän olisi itsekkin ponnistettava kaikki voimansa. Nälkiintyneet ihmiset eivät ole kovinkaan vahvoja, ja he tarvitsivat voimia jaksakseen selviytyä maihin." [Novum]

35. Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kaikkien nähden kiitti Jumalaa, mursi leivän ja alkoi syödä.

"Kiitosrukous ja leivän murtaminen kaikkien nähden ei ollut pelkkä hyvä tapa. Se oli todistuksena läsnäolijoille ja Luukas kertoo siitä niin tarkkaan luultavasti siksi, että hänen mielestään aterias-ta muodostui näin eräänlainen jumalanpalvelusyhteys, joka muistutti kristillisen seurakunnan leivänmurtamista (2:42; 20:7). Hetki oli varmasti unohtumaton niin Luukkaalle kuin muillekin. He olivat yhä myrskyävällä merellä. Heidän edessään oli vaarallinen mairhinnousu, ja he tunsivat vangista uhoavan merkillisen voiman ja tasapainon, joka vaikutti heihin kaikkiin. Seuraavassa jakeessa mainittu rauhoittuminen ja vapautuminen ei ollut vain psykologista vaan myös hengellistä." [Novum]

36. Toisetkin saivat tästä rohkeutta ja rupesivat ruokailemaan.

”Kun Paavali oli antanut heille uutta toivoa pelastumisesta, heidän ruokahalunsaakin palasi. He suhtautuivat tulevaisuuteen valoisemmin ja uskoivat jonkin keinon kaikesta huolimatta löytävän.” [Novum]

Haaksirikko

39. Aamun valjetessa merimiehet eivät tunteneet edessä olevaa maata, mutta he huomasivat matalarantaisen poukaman ja päättivät yrittää ohjata laivan sinne. 40. He katkaisivat ankkuriköydet ja antoivat ankkurien jäädä mereen, ja kun peräsinairot oli päästetty köysistään, he nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.

”Laivalla jännitys oli varmasti huipussaan. Paavali oli sanonut, että he pelastuisivat ja että he viskautuisivat saarelle (j.26). Jälkimmäinen lupaus näytti toteutuvan, mutta miten oli edellisen laita?” [Novum]

41. Laiva kuitenkin ajautui päin särkkää ja törmäsi siihen. Keula juuttui tiukasti paikoilleen, ja aallokossa perä alkoi hajota liitoksistaan. 42. Sotamiehet aikoivat silloin tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon.

”Sotilaat tarttuivat aseisiinsa lähes koneellisesti. Sillä hetkellä kaikilla oli yllin kyllin ajattelemista omassa turvallisuudessaan, mutta sotilaat käsittivät, että mikäli vangit pääsisivät pakoon, he eivät enää koskaan voisi tuntea oloaan turvallisiksi. Miten paljon tämä merkillinen matka ja erityisesti sen viimeinen ateria lieneekin vai-

37. Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkeä. 38. Kun oli kyllyksi syöty, merimiehet kevensivät laivaa heittämällä viljalastin mereen.

kuttanut heihin, tässä heidän sotilaskoulutuksensa ja velvollisuudentuntonsa pääsivät kuitenkin voitolle.” [Novum]

43. Sadanpäällikkö kuitenkin esti heidän aikeensa, sillä hän halusi pelastaa Paavalin. Hän käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä mereen ja pyrkiä rantaan

”Tämä on vain yksi esimerkki siitä, miten suuren vaikutuksen Paavali teki kaikkialla sekä ystäviinsä että vihamiehiinsä. Ja huomaamme, ettei aina ole helppoa päätellä, ketkä olivat hänen vihamiehiään. Hänellä oli ystäviä sielläkin missä vähiten olisi odotanut.” [Novum]

44. ja heidän perässään toisten, joko lankkujen varassa tai muilla laivan kappaleilla. Näin kaikki pääsivät onnellisesti maihin.

”Laivankappaleita ja lautoja uiskenteli haaksirikkoisten ympärillä. Tuuli vei ilmeisesti heitä maata kohti. Kaikki tapahtui luonnonlakien mukaisesti. Heidän pelastajansa oli kuitenkin Jumala. Tämä oli neljäs haaksirikko, jossa Paavali oli mukana (2 Kor 11:25).” [Novum]

